

vendelse. — Men hvorom nu alting er, saa forekommer det mig i hvert Fald, at det er saa vigtigt at holde klare Grænser paa dette Omraade, at allerede dette burde være tilstrækkeligt til at sende Finansloven tilbage til det andet Ting; thi begynder man først at faa Lov til at indsmugle den Slags Anmærkninger dernede fra, saa er der ingen Ende paa, hvad man kan byde os. Vi have set det tidligere paa mangfoldige Omraader. Hvis man vil gennemgaa Finanslovforhandlingerne, vil man se, at de have forsøgt paa noget lignende paa mange Omraader, de have forsøgt at undergrave Institutioner, f. Eks. Metropolitanskolen, ved at sætte en Anmærkning ind om, at der ikke skulde kunne gives fast Ansættelse til Lærerne; de have forsøgt noget lignende med Seminarierne, og der er næsten ikke et Omraade, hvor man ikke, som en Folketingsmand en Gang ytrede, har forsøgt ved at sætte noget ind paa Finansloven at faa Landstinget til at sluge dette med hele det øvrige Indhold. Jeg tror, vi skulle være meget paapassende, og selv om der kun kunde være Tvivl — jeg mener nu, der er mere end Tvivl her — saa burde vi have sendt det ned og holdt Finansloven ren.

Finansministeren (Scharling): Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i hans almindelige Opfattelse af de Betragtninger, han i saa Henseende gjorde gældende, men jeg kan kun ikke erkende, at hans Opfattelse af denne specielle Anmærkning er ganske rigtig. Sagen vilde jo have været en helt anden, dersom Anmærkningen var gaaet ud paa, at naar Bestyrelsens Formand fratraadte, og der skulde beskikkes en ny Formand, saa skulde Loven af 26de Marts 1870 komme til Anvendelse. Nu lyder den imidlertid kun paa det rent negative: at denne Lov ikke skal komme til Anvendelse paa den nuværende Formand, noget, hvori Regeringen er fuldkommen enig. Jeg kan derfor ikke finde, at Anmærkningens Form og Affattelse gør det nødvendigt at sende Finansloven tilbage, om jeg end selvfølgelig vilde finde det rigtigst, at den ikke fandtes der, da den altsaa er ganske overflødig efter sit Indhold.

Justitsministeren (Goos): Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kommissionen og dens Nedsættelse og Anvendelsen af de 25,000 Kr. vil jeg erindre det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som bragte

Spørgsmaalet frem, om; at det jo ikke er en Bemyndigelse til at anvende disse Penge til en hvilken som helst Kommission, men kun til en Kommission, hvis Hoveddel skulde bestaa af 14 Rigsdagsmænd, 7 fra hvert Ting. Muligheden for at anvende disse 25,000 Kr. til en saadan Kommission afhænger i hvert Tilfælde for mit Vedkommende af, om Tingene hver for sig ere villige til at deltage i en saadan Udpegen af 7 af deres Medlemmer eller ikke. Jeg forstaar Udvalgets Betænkning saaledes, at det ikke finder det betimeligt og derfor heller ikke vil være villigt til at tilraade Tinget at indlade sig paa et saadant Valg nu. For det andet Tings Vedkommende forhindrer jo den Omstændighed, at Mandaterne udløbe om faa Dage og ny Valg skulde finde Sted, at det nuværende Folkeeting vilde kunne vælge Medlemmer, som svarede til de Forudsætninger, man gik ud fra. Det er jo ganske usikkert, hvilke af de nuværende Medlemmer der vil være Rigsdagsmænd efter de ny Valg, saa i hvert Tilfælde vilde der ikke, førend det ny Folkeeting er traadt sammen, kunne blive en Mulighed for fra det andet Tings Side at foretage de Valg, som betingede Anvendelsen af de til Kommissionen bevilgede Midler.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg henholder mig ganske til, hvad den højtærede Minister nu udtalte om Kommissionen. Jeg skal kun tilføje, at der under ingen Omstændigheder kunde være Tale om at være bunden ved, hvad den ærede Ordfører i Folketinget havde udtalt, at man tænkte sig denne Kommission nedsat paa denne Maade. Det kan der ikke være Tale om, at vi kunne være bundne paa den Maade. Hvis vi overhovedet gik ind paa at vælge Medlemmer, kunde vi jo gøre det; men der kan ikke være Tale om at sammensætte en Kommission paa den Maade, som Ordføreren i Folketinget mente. Det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Minister bemærkede, at Folketinget ikke kan vælge Medlemmer til at indtræde i denne Kommission nu. Som Sagerne staa, har efter min Mening Justitsministeren fuldstændig fri Hænder til at nedsætte en Kommission. Han er blot bunden til den bevilgede Sum, for saa vidt han nedsætter Kommissionen; men han er ikke bunden til at nedsætte Kommissionen; men selv om man betragter Ministeren som bunden i begge Henseender, maa han staa fuldstændig frit med Hensyn til Valget; han vil kunne vælge Medlemmer af Be-